

לנצח את פרעה.

על עבודת ימי השובבים.

הערפ. - על הטבע

(32) ספר ליקוטי מוהר"ן - מהדורא קמא סימן קסג

לפעמים מנח הדבור ומוכן לצאת, ואינו יוצא דרך הפה כי - אם דרך הערף, (וממש אפשר לשמע כמה פעמים שהדבור אינו יוצא דרך הפה רק דרך הערף):

כי יש שלוש קלפות, והקלפות רוצים תמיד לתפס הדבור לעצמם, בפרט דבור הקדוש מאדם גדול, כי אצלם כל הדבורים יפים ונאים ונחשבים, ורוצים לתפסם, מכל - שכן כשהדבור נאה באמת, כי המצריים שהיו קלם שחורים, אלו לא היתה שרה יפת תאר כל - כך, גם כן היתה חשוכה בעיניהם מאד, והדבור הוא בחינות שרה לכל אחד לפי ערכו, יש שהוא בחינות שרה לאמתי (ברכות יג): שהוא מושל בדבור שלו על עיר ומדינה, ויש שהוא בחינות שרה על כל העולם כולו, ויש שהוא שורר בביתו, אף אצלם שהם בחינות מצרים שקלם שחורים ושפלים, כל הדבורים הנחשבים ורוצים לתפסם, כי השלש קלפות הם שר האופים ושר המשקים ושר הטבחים, שהם מאות אכילה ושתיה, ופרעה הוא אותיות הערף שעומד אחורי הקדשה ומכף שרואין השלש שרים הנ"ל, שהם שרי פרעה, את שרה שהוא הדבור, אזי יפה ונאה בעיניהם, ותופסים אותו לפרעה כמו שקתוב (בראשית י"ב): "ויראו אותה שרי פרעה ויהללו אותה אל פרעה" כי השלש שרים הנ"ל הם קנה ונשט ונרידיו, ותופסין הדבור להערף:

יש אדם, שנעשה מכלו וממנו דבור, שנעשה שיהיה בפי הבריות, והכל דוברין ממנו, והוא הולך נע ונד ומתפורר בפי כלם, ואצל כל אחד ואחד שבא לשם יש לו ענויים וצרות משנות, כי אצל כל אחד יש לו פרעה לפי בחינתו, וכשבא לפי אדם גדול שם פרעה מלך ומצרים מדינה ושלש שרים אף כשהם תופסים הדבור ונופל אליהם צר לו מאד, עם כל זה יש לו ניקח שאפשר לו למצא שם ניצוצות הקדושים ויהיה טובה מזה:

עריפה: - ניתוק בין לב למח

(2) ספר שמות פרק ב

(יא) ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו ויגרא בסבלתם ויגרא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו רש"י על שמות פרק ב פסוק יא : וירא בסבלותם - (ב"ר) נתן עיניו ולבו להיות מיצר עליהם:

(1) ספר שמות פרק ג

(ג) ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה: (ד) ויגרא ודנד כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הגני

רש"י על שמות פרק ג פסוק ג

(ג) אסורה נא - אסורה מכאן להתקרב שם:

(4) ספר שמות פרק ג

(ז) ויאמר ידוד ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את
מקאביו

הכתב והקבלה על שמות פרק ג פסוק ז

אבל אנכי ידעתי מכאוב לבבם גם בלתי ראה ושמיעה, כי חדרי לבבם הנכאב גלויים לפני.

הפרעה: הפרעת קשב וריכוז

(1) ספר שמות פרק ו

(ט) וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ו מעבודה קשה

(1) רש"י על שמות פרק ו פסוק ט

ולא שמעו אל משה - לא קבלו תנחומין:

מקוצר רוח - כל מי שהוא מיצר רוחו ונשימתו קצרה ואינו יכול להאריך בנשימה נקרא קוצר רוח.

אמרי אמת דברים ראש השנה

ואיתא בזוה"ק (ח"ב כה ב) בפסוק ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה (שמות ו ט) שבמצרים
היה הדיבור בגלות. הם לא יכלו להוציא מכח אל הפועל, לא יכלו להוציא כל הפנימיות של הלב אל
הדיבור, ואיתא (ר"ה יא א) בראש השנה בטלה עבודה מאבותינו במצרים. נתקרב הקול אל הדיבור,
שופר הוא חירות, במתן תורה כתיב (שמות יט יט) ויהי קול השופר וגו' משה ידבר והאלקים יעננו בקול,
ובתקיעות דמעומד יש כבר דיבור ג"כ פסוקי תורה נביאים וכתובים והברכות דרבנן, איתא (אנא בכח)
קבל רנת עמך שגבינו טהרנו נורא, איתא בתקונ"ז בהקדמה (ב ב) דדיבור הוא בשם א"ד וקול בהוי',
צריכים לכוון ולייחד שניהם, זה הוא חירות, עי"ז הוא קבל רנת עמך, שגבינו טהרנו נורא, לערבב השטן.